

Antoisaa ajanvietettä

Hyvää huhtikuun viimeistä lauantaita kaikille! Ja tietysti kansallista veteraanipäivää ja hulmuavia lippuja.

Ristikot ovat kuuluneet elämääni tavalla tai toisella jo vuosikausia, jopa vuosikymmeniä. Olipa elämässä sitten iloa tai surua, ristikoilla on aina oma paikkansa. Sohvapöydältä löytyy aina joko täysin koskematon tai keskeneräistä ratkotavaa. Ja tietysti epämääräinen röykkiö kyniä ja pyyhekumikin, ellei se ressurkka taas ole tapojensa mukaan hukassa.

Juuri ennen nukkumaanmenoa yöpöydältä löytyy joko kesken jäänyt vaikea ristikko tai helppoa helpompi välipala. Tai jotain siitä väliltä. Kesken jääneen hankalan ristikon kanssa on hyvä laittaa aivosolut toviksi töihin ja miettimään aivan muuta kuin arkisia murheitä. Joku kovisristikon nurkka on kuitenkin askarruttanut mieltä päiväkausia ja odottaa käänteentekevää älynväläystä.

Helppo ristikko toimii omalla tavallaan, siinä ei tarvitse rasittaa älynystyröitä liiaksi, aivan sopivalla tavalla vain. Helpon ristikon ratkominen rauhoittaa ajatuksia ja pääkoppa lakkaa edes hetkiseksi pohdimasta muita asioita, joilla mieltä on kuormitettu pitkän päivän ajan.

Sattuipa pitkästä aikaa käteeni aivan uusi ristikkolehti. Nappasin sen ihan heräteostoksena hypermarketin runsaan valikoiman lehtihyllyltä. Ainoa valintakriteeri taisi olla kustantaja, jonka tuotoksiin olen ollut ennenkin tyytyväinen.

Lehti unohtui pyörimään pitkin asuntoa päiväkausiksi, kunnes eräänä iltana huomasin sen vaeltaneen yöpöydälleni. Tuntui yllättävän vaikealta valita, minkä ristikon aloittaisin.

Tunsin nimeltä vain yhden ristikoiden laatijoista, joten aloitin hänen ristikolleen. Ilokseni löysin myös toisen tuotoksen samalta laatijalta ja näiden tehtävien jälkeen olin valmis unille.

Seuraavana iltana muiden laatijoiden kohdalla selasin lehteä pitkään edestakaisin, kenen laatiman tehtävän seuraa vaksi ottaisın ratkottavaksi. Onko minusta tullut liian vaativa? Vai peräti liian mukavuudenhaluinen? Missä tahansa asiassa, harrastuksessa tai vastaavassa, on vaarana urautua samoille poluille. Silloin tällöin täytyy ottaa itseään niskasta kiinni ja kiepsahtaa mukavuusalueen ulkopuolelle. Sieltä voi löytyä uusia maailmoja!

Vaikka toukokuu kurkkiikin jo allakan seuraavalla aukeamalla malttamattomana, en uskalla runoilla mitään kaunistaa keväästä. Ilmatieteilijät pitäkööt kuria ja järjestystä, jottei takatalvi taas pääsis meitä raasuja räkkäämään.

Pasi Paavilainen

pasi.paavilainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoaiheisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi.